

“भीठे बच्चे – जब समय मिलछ, एकान्तमा बसे र सच्चा परियतमलाई याद गर किनकि यादद्वारा नै स्वर्गको बादशाही मिलछ ।”

परश्व:- तिमीले बाबा पाएका छौ तयसैले कुनचाहिँ अलबेलापन समापत् हुनुपरछ?

उत्तर:- कति बच्चाहरूले भन्छन्- हामी त हौं नै बाबाका। याद गर्नु मेहनत गर्दैनन्। घरी-घरी याद गर्न बिरसिनछन्। यो नै अलबेलापन हो। बाबा भननुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! यदि यादमा रह्यौ भने भित्रै सथायी खुसी रहन्छ। कुनै पनि प्रकारको डर हुँदैन। जसरी बाँधेलीहरू यादमा तड्पिनछन्, दिन-रात याद गरिरहनछन्। तयसै गरी तिमीहरू पनि निरन्तर यादमा रहनु परछ।

गीत:- तकदिर जगाकर आई हुँ...

ओम् शान्ति। बाबाले बच्चाहरूलाई समझाउनु भएको छ, तिमीले पनि भन्छौ- ओम् शान्ति। बाबाले पनि भननुहुन्छ- ओम् शान्ति अर्थात् तिमी आत्मा शान्तस्वरूप हौ। बाबा पनि शान्तस्वरूप हुनुहुन्छ, आत्माको सव्धरम् शान्ति हो। परमात्माको पनि सव्धरम् शान्ति हो। तिमी पनि शान्तिधाममा रहने वाला हौ। बाबा पनि भननुहुन्छ- म पनि तयहीँको निवासी हुँ। तिमी बच्चाहरू पुनर्जन्ममा आउँछौ, म आउँदिन। म यस रथमा पर्वेश गरछु। यो मेरो रथ हो। शंकरसँग यदि सोध्यौ भने, सोध्नु त सकदैनौ, तर समझ सूक्ष्मवतनमा गएर कसैले सोधेमा उनले भन्छन्- यो सूक्ष्म शरीर मेरो हो। शिवबाबा भननुहुन्छ- यो मेरो शरीर होइन। यो मैले उधारोमा लिएको हो। किनकि मलाई पनि कर्म नद्रियको आधार चाहिन्छ। पहिला त मुख्य कुरा यो समझाउनु छ- पतित-पावन, ज्ञानको सागर श्रीकृष्ण होइनन्। श्रीकृष्णले सबै आत्माहरूलाई पतितबाट पावन बनाउँदैनन्। उनले त आएर पावन दुनियाँमा राज्य गरछन्। पहिला राजकुमार बनछन् फेरि महाराजा बनछन्। उनमा पनि यो ज्ञान हुँदैन। रचनाको ज्ञान त रचयितामा नै हुन्छ नि। श्रीकृष्णलाई रचना भनिन्छ। रचयिता बाबा नै आएर ज्ञान दिनहुन्छ। अहिले बाबाले रचना रचदै हुनुहुन्छ, भननुहुन्छ- तिमीहरू मेरा बच्चा हौ। तिमीले पनि भन्छौ- हो बाबा! हामी हजुरकै बच्चा हौ। भनिन्छ पनि- ब्रह्माद्वारा ब्राह्मणहरूको स्थापना। नतर् ब्राह्मण कहाँबाट आए? सूक्ष्मवतनका ब्रह्मा कुनै अरको ब्रह्मा होइनन्। माथिका नै तलका, तलका नै माथिका हुन्। एउटै हुन्। विष्णु र लक्ष्मी-नारायण भन्नु पनि एउटै कुरा हो। उनी कहाँका हुन्? ब्रह्मा नै विष्णु बनछन्। ब्रह्मा-सरस्वती नै लक्ष्मी-नारायण, फेरि उनै सारा कल्प ८४ जन्मपछि आएर संगममा ब्रह्मा-सरस्वती बनछन्। लक्ष्मी-नारायण पनि मनुष्य हुन्, उनको देवी-देवता धर्म हो। विष्णुका पनि ४ हात बनाइदिइएका छन्। यो परवृत्ति मारग देखाइएको हो। यहाँ सुरुदेखि नै परवृत्ति मारग चलदै आउँछ तयसैले विष्णुका ४ हात बनाइदिइएका हुन्। यहाँ छन् ब्रह्मा-सरस्वती, यी सरस्वती धर्म पुत्री हुन्। यिनको वास्तविक नाम लखीराज थियो, फेरि यिनको नाम राखियो ब्रह्मा। शिवबाबाले यिनमा पर्वेश गर्नुभयो र राधेलाई आफ्नो बनाउनुभयो, नाम राख्नुभयो सरस्वती। ब्रह्मा सरस्वतीका कुनै लौकिक पिता होइनन्। यी दुवैका लौकिक पिता आ-आफ्नै थिए। अहिले उनीहरू छैनन्। यिनलाई शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा एडपट गर्न भएको हो। तिमी हौ एडपट ड बच्चाहरू। ब्रह्मा पनि शिवबाबाको बच्चा हुन्। ब्रह्माको मुख कमलद्वारा रचनुहुन्छ, तयसैले ब्रह्मालाई पनि माता भनिन्छ। तम मात पिता हम बालक तेरे, तमहारै कृपा से सुख घनेरे... भनेर गाइनछ नि। तिमी ब्राह्मण आएर बालक बनेका छौ। यसलाई बृद्धि धेरै राम्रो हुनुपरछ। तिमी बच्चाहरूले शिवबाबाबाट वरसा लिनछौ। ब्रह्मा कुनै स्वर्गका रचयिता वा ज्ञानको सागर होइनन्। ज्ञानको सागर एक मात्र बाबा हुनुहुन्छ। आत्माको पिता नै ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ। आत्मा पनि ज्ञान सागर बनछ तर यसलाई ज्ञान सागर भनिदैन किनकि सागर एउटै मात्र हुन्छ। तिमीहरू सबै नदी हौ। सागरको आफ्नो शरीर छैन। नदीहरूको छ। तिमी हौ ज्ञान नदीहरू। कलकततामा ब्रह्मपुत्रा नदी धेरै ठूलो छ किनकि तयसको सागरसँग कनेक्सन छ। तयहाँ धेरै ठूलो मेला लाग्छ। यहाँ पनि मेला लाग्छ। सागर र

ब्रह्मपुत्रा दुवै कमबाइनड छन्। यो हो चैतन्य, तयो हो जड। यी कुरा बाबाले समझाउनु हुन्छ। शास्त्रहरूमा छैन। शास्त्र हुन् भक्तिमार्गको विभाग। यो हो ज्ञानमार्ग, तयो हो भक्तिमार्ग। आधाकल्प भक्तिमार्गको विभाग चलछ। त्यहाँ ज्ञानसागर हुन्छन्। परमपिता परमात्मा, ज्ञानको सागर बाबा संगममा आएर ज्ञान सनानद्वारा सबैको सदगति गर्नुहुन्छ।

तिमीलाई थाहा छ- हामीले बेहदको बाबाबाट स्वर्गको सुखको भाग्य बनाइरहेका छौं। अवश्य हामी सतयुग, तरेतामा पूज्य देवी देवता थियौं। अहिले हामी पुजारी मनुष्य हौं। फेरि तिमी मनुष्यबाट देवता बनछौ। ब्रह्मण नै देवता धर्ममा आयौ फेरि कष्टरिय, वैश्य, शूद्र बन्यौ। ८४ जनम लिँदै लिँदै तल झर्नु पर्यो। यो पनि तिमीलाई बाबाले बताउनु भएको छ। तिमीले आफ्नो जनमको बारेमा जान्दैनथ्यौ। ८४ जनमहरू पनि तिमीले नै लिनछौ। जो पहिला सुरुमा आउँछन् उनीहरूले नै पूरा ८४ जनम लिनछन्। योगद्वारा नै खाद निसक्नुछ, योगमा नै मेहनत छ। हुन त कति बच्चाहरू ज्ञानमा अगाडि छन् तर योगमा कच्चा छन्। बाँधेलीहरू योगमा अरू भन्दा राम्रा छन्। उनीहरू त शिवबाबासँग मिलनको लागि रात-दिन तडपिनछन्। तिमी त मिलेका छौ। तिमीलाई याद गर भन्छु तर पनि घरी-घरी बिरसिनछौ। तिमीलाई धेरै तूफान आउँछ। उनीहरू यादमा तडपिनछन्। तिमी तडपिदैनौ। उनीहरूले घरमै बसेर पनि उच्च पद पाउँछन्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- बाबाको यादमा रहनाले हामीलाई स्वर्गको बादशाही मिलछ। जसरी बच्चा गरभबाट निसक्नको लागि तडपिनछ। तयसैगरी बाँधेलीहरू तडपिदै तडपिदै पक्राउँछन्- शिवबाबा! यस बन्धनबाट निकालनुहोस्। दिन-रात याद गरछन्। तिमीले त बाबा पाएका छौ तयसैले तिमी अलि अलछी बनछौ। हामी बाबाका बच्चाहरू हौं। हामी यो शरीर छोडेर पछि गएर राजकुमार बनछौ। भित्र यसतो स्थायी खुसी हुनु परछ। तर मायाले याद गर्न दिँदैन। याद गर्नु भन्ने धेरै खुस हुन्छौ। याद गर्दैनौ भन्ने अतालिरहनछौ। आधा कल्पसम्म तिमीले रावण राज्यमा दुःख देखेका छौ। अकालमा मृत्यु हुँदै आएको छ। दुःख त छँदै छ। जतिसुकै धनी भए पनि, दुःख त हुन्छ। अकालमा मृत्यु हुन्छ। सतयुगमा यसरी अकालमा मर्दैनन्, कहिल्यै बिरामी हुँदैनन्। समय आएपछि बसदा बसदै सवतः एउटा शरीर छोडेर अरको लिनछन्। तयसको नाम नै हो सुखधाम। मनुष्यले त स्वर्गका कुरालाई कल्पना समझनछन्। भन्छन्- स्वर्ग कहाँबाट आयो? तिमीलाई थाहा छ- हामी त स्वर्गमा रहनेवाला हौं। फेरि ८४ जनम लिनछौं। यो सारा खेल यहाँको नै बनेको छ। तिमीलाई थाहा छ- हामी २१ जनमसम्म पावन देवता थियौं, फेरि हामी कष्टरिय, वैश्य शूद्र बन्यौं। अब फेरि ब्रह्मण बनेका छौं। यो सव्दरशन चक्र धेरै सहज छ। यो कुरा शिवबाबाले बसेर समझाउनु हुन्छ।

तिमीलाई थाहा छ- शिवबाबा ब्रह्माको रथमा आउनु भएको छ। यी ब्रह्मा नै सतयुगको आदिमा श्रीकृष्ण थिए। ८४ जनम लिएर पतित बनेका छन्। फेरि यिनमा बाबाले प्रवेश गरेर एडपट्ट गरनु भएको हो। स्वयं भन्नुहुन्छ- मैले यस तनको आधार लिएर तिमीलाई आफ्नो बनाएको छु। फेरि तिमीलाई स्वर्गको राजधानीको लायक बनाउँछु। जो लायक बनछन्, उनै राजाईमा आउँछन्। यसमा राम्रो चालचलन हुनुपरछ। मुख्य हो नै पवित्रता। यसमा अबलाहरूमाथि अत्याचार हुन्छ। कहीं कहीं पुरुषहरूमाथि पनि अत्याचार हुन्छ। विकारको लागि एकले अर्कालाई दुःख दिनछन्। यहाँ माताहरू धेरै भएका हुनाले शक्ति सेना भन्ने गाइएको छ, वन्दे मातरम्। अहिले तिमी ज्ञान चितामा बसेका छौ, काम चिताबाट उत्रेर गोरु बन्नको लागि। द्वापरदेखि लिएर काम चितामा बसेका छौ। एकले अर्कालाई विकार दिने लगनगाँठो विकारी ब्रह्मणले बाँध्छन्। तिमी हौं निरविकारी ब्रह्मण। तिमीले तयसलाई क्यानसिल गराएर ज्ञान चितामा बसेका छौ। काम चिताले काला बनेका छौ, ज्ञान चिताले गोरु बनछौ। बाबा भन्नुहुन्छ- ठीक छ सँगसँगै बस तर प्रतिज्ञा गर्नु छ- हामी विकारमा जान्ने छैनौं। तयसैले बाबाले औंठी पनि लगाइदिनुहुन्छ। शिवबाबा, बाबा पनि हुनुहुन्छ, परियतम पनि हुनुहुन्छ। सबै सीताहरूका राम हुनुहुन्छ। उहाँ नै पतित-पावन हुनुहुन्छ। बाँकी रघुपति राघव राजारामको कुरा होइन। उनले संगममा नै यो प्रारब्ध पाएका थिए। उनको हिंसक बाण देखेकाउनु गलत हो। चित्रमा पनि तयसतो बनाउनु हुँदैन। केवल चन्द्रवशी लेख्नु छ। बच्चाहरूले समझाउनु परछ- शिवबाबाले यस चित्रद्वारा हामीलाई यो चक्रको रहस्य बुझाउनु भएको

छ। सत्य-नारायणको कथा छ नि, त्यो हो मनुष्यहरूले बनाएको कथा। नरबाट नारायण त कोही पनि बनदैन। सत्य-नारायणको कथाको अर्थ हो नै नरबाट नारायण बनन्। अमर कथा पनि सुनाउँछन् तर अमरपुरीमा त कोही पनि जाँदैन। मृत्युलोक २५०० वर्षसम्म चलछ। तीजरीको कथा माताहरूले सुन्छन्। वास्तवमा यो हो तेस्रो ज्ञानको नेत्र दिने कथा। अहिले ज्ञानको तेस्रो नेत्र आत्मालाई मिलेको छ त्यसैले आत्म-अभिमानि बनन्छ। म आत्मा यस शरीरद्वारा अब देवता बनछु। ममा नै संस्कार छ। मनुष्य सबै देह-अभिमानि छन्। बाबा आएर देही-अभिमानि बनाउनु हुन्छ। मनुष्यहरूले फेरि भन्छन्- आत्मा परमात्मा एउटै हो। परमात्माले नै यी सबै रूप धारण गरेको हुन्। बाबा भन्छन्- यो सबै गलत हो, यसलाई मिथ्या अभिमान, मिथ्या ज्ञान भनिन्छ। बाबाले बताउनु हुन्छ- म बिन्दु जस्तै छु। तिमीले पनि जान्दैनथ्यौ, यिनले पनि जान्दैनथे। अहिले बाबाले समझाउनु हुन्छ- यसमा शंका आउनु हुँदैन, निश्चय हुनुपर्छ। बाबाले अवश्य सत्य नै बोलनुहुन्छ। सशयबुद्धि विनश्यन्ति। उनले पूरा वरसा पाउँदैनन्। आत्म-अभिमानि बनन्मा नै मेहनत लाग्छ। खाना पकाउँदा पनि बुद्धि बाबातरफ नै लागि रहोस्। हरेक कुरामा यसतो अभ्यास गर्नुपर्छ। रोटी बेलदा आफ्नो प्रियतमलाई याद गर्दै बेलनु पर्छ- यसतो अभ्यास हरेक कुरामा हुनुपर्छ। जति समय फुरेसम्म मिल्छ याद गर्नु छ। यादद्वारा नै तिमी सतोप्रधान बन्छौ। ८ घण्टा कर्म गर्नको लागि छुट्टी छ। बिचमा पनि एकान्तमा गएर बस्नुपर्छ, तिमीले सबैलाई बाबाको परिचय पनि सुनाउनु छ। आज सुनेनन् भने पनि तिनले भोली सुन्नेछन्। बाबाले स्वर्ग स्थापना गर्नुहुन्छ, हामी स्वर्गमा थियौं अहिले नरकवासी भएका छौं। अब फेरि बाबाबाट वरसा मिल्नुपर्छ। तिमीहरूलाई नै समझाउँछु। बाबा आउनु हुन्छ पनि भारतमा नै। हेर, तिम्रो पासमा मुसलमानहरू पनि आउँछन्, उनीहरूले पनि सेन्टर समहाल छन्। भन्छन्- शिवबाबालाई याद गरौं। सिक्ख पनि आउँछन्, क्रिश्चियन पनि आउँछन्, पछि गएर धेरै आउने छन्। यो ज्ञान सबैको लागि हो। किनकि यो हो नै सहज याद र सहज वरसा, बाबाको। तर पवित्र त अवश्य बननुपर्छ। दान दिएमा ग्रहण छुट्छ। अहिले भारतमाथि राहुको ग्रहदशा छ फेरि बृहस्पतिको दशा सुरु हुन्छ, २१ जनमको लागि। पहिला हुन्छ बृहस्पतिको दशा, फेरि शुक्रको दशा। सूर्यवंशीहरू माथि बृहस्पतिको दशा, चन्द्रवंशीहरूमाथि शुक्रको दशा छ भनिन्छ। फेरि दशा कम हुँदै जान्छ। सबै भन्दा खराब हो राहुको दशा। बृहस्पति कुनै गुरु होइन। यो दशा हो वृक्षपतिको। वृक्षपति बाबा आएपछि बृहस्पति र शुक्रको दशा सुरु हुन्छ। रावण आएपछि राहुको दशा सुरु हुन्छ। तिमी बच्चाहरूमाथि अहिले बृहस्पतिको दशा बसेको छ। केवल वृक्षपतिलाई याद गर, पवित्र बन। अचछा!

मीठो-मीठो सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमरनिङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमरनिङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) हरेक कार्य गर्दा आत्म-अभिमानि बनने अभ्यास गर्नु छ। देहको अहंकार समाप्त होस्, यसैको लागि नै मेहनत गर्नु छ।

२) सत्ययुगी राजाईको लायक बननको लागि आफ्नो चालचलन रोयल बनाउनु छ। पवित्रता नै सबै भन्दा उच्च चालचलन हो। पवित्र बनेमा पवित्र दुनियाँको मालिक बन्छौ।

वरदान:- भोलापनको साथै अलमाइटी अथोरिटी बनेर मायासँग सामना गर्ने शक्ति स्वरूप भव कहिले काहीँ भोलापनले धेरै नोक्सान पारिदिनछ। सरलताले भोला रूप धारण गरछ। तर यसतो भोला नबन, जसकारण सामना गर्न नसकियोस्। सरलताको साथै समाहित गर्ने र सहन गर्ने शक्ति चाहिन्छ। जसरी बाबा भोलानाथको साथै अलमाइटी अथोरिटी हुनुहुन्छ, त्यस्तै तिमी पनि भोलापनको साथ-साथै शक्ति स्वरूप बन्यौ भने मायाको थपपड लाग्दैन, मायाले सामना गर्नुको सट्टा नमस्कार गरछ।

सलोगन:- आफ्नो दिलमा यादको झण्डा लहरायौ भने परत्यक्षताको झण्डा लहराउने छ।

